

Nr 147

Av herrar **Alemyr** och **Almgren**, om *uppflyttning till ortsgrupp III av orterna i ortsgrupp II.*

Med anledning av väckta motioner behandlade 1958 års B-riksdag dyrtortsgrupperingen. I enlighet med bevillningsutskottets hemställan avslögs de i motionerna väckta yrkandena om principbeslut angående skattegrupperingens slopande och om de i ortsgrupp II placerade kommunernas uppflyttande till grupp III inom skattegrupperingen. I sitt yttrande anförde utskottet, att den kritik som anförts mot ortsgrupeeringsystemet i vissa avseenden kunde anses motiverad, varför systemet borde omprövas. Utskottet ansåg dock, att den av statsutskottet 1956 förordade prisgeografiska undersökningen vore erforderlig för bedömande av prisspanningarna mellan olika orter. Denna undersökning borde omedelbart föranstaltas av Kungl. Maj:t, så att förslag om erforderliga åtgärder så snart som möjligt skulle kunna föreläggas riksdagen.

I sitt hösten 1957 avlämnade betänkande förordade ortsgrupeeringsutredningen slopandet av såväl den statliga lönegrupperingen som den statliga skattegrupperingen. Beträffande lönegrupperingen betonades dennas karaktär av förhandlingsfråga mellan staten och de anställdas organisationer, varför beslut i denna fråga borde vara avhängigt av förhandlingsresultat. Med avseende på skattegrupperingen ansåg utredningen, att denna successivt borde avvecklas med början den 1 januari 1959.

Undertecknade dela ortsgruppsutredningens uppfattning att frågan om lönegrupperingen i sin helhet bör lösas först sedan, efter förhandlingar mellan berörda parter, överenskommelse uppnåtts om principer och former för en erforderlig lönedifferentiering samt att skattegrupperingen skyndsamt bör avvecklas. Vi kunna icke dela bevillningsutskottets uppfattning i betänkandet till 1958 års B-riksdag, att prisgeografisk undersökning först bör avvaktas innan beslut fattas om skattegrupperingens successiva slopande.

Större delen av södra Sverige hänföres till ortsgrupp II. Opinionen inom området — främst inom Skåne och smålandslänen — har i skilda sammanhang mycket starkt rest krav på en uppflyttning i ortsgrupp III i avvaktan på att möjligheter föreligga att ompröva hela dyrtortssystemet. Trots avstyrkande remissvar från arbetsmarknadens huvudorganisationer med anledning av ortsgrupeeringsutredningens betänkande, ha fackliga organisationer inom det lägsta dyrtortsområdet med eftertryck ställt sig bakom kra-

ven på slopandet av ortsgrupp II. Opinionsen härför förefaller ha vuxit i omfattning sedan riksdagen senast behandlade frågan.

I princip anse vi sålunda, att beslut omedelbart borde kunna fattas om skattegrupperingens successiva avskaffande, men eftersom ett nära samband råder mellan skatte- och lönegrupperingen torde överväganden böra göras beträffande hela frågekomplexet samtidigt, varför vi avstå från yrkande om omedelbart beslut och hemställa att frågan underställes Kungl. Maj:t för prövning. I detta sammanhang bör övervägas huruvida staten genom anslag till kommunerna kan kompensera dessa för genom höjda ortsavdrag förlorade skatteintäkter. Med hänsyn till de stora kostnaderna för staten vid ett omedelbart slopande av hela dyrortsgrupperingen finnes anledning att förorda stegvisa förändringar, så att första steget utgöres av slopande av ortsgrupp II och placering av berörda orter i grupp III.

Med hänvisning till vad som ovan anförts föreslå undertecknade,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att åtgärder skyndsamt vidtagas för en uppflyttning av i ortsgrupp II placerade orter till ortsgrupp III.

Stockholm den 25 januari 1960

Stig Alemyr

Harald Almgren
